

Асоціація сприяння глобалізації освіти та науки SPACETIME
Національна академія педагогічних наук України
Національний Еразмус+ офіс в Україні
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова (Україна)
Вінницький державний педагогічний університет імені Коцюбинського (Україна)
Донецький національний університет економіки і торгівлі (Україна)
Національна Академія Управління (Україна)
Класичний приватний університет (Україна)
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка (Україна)
Зугдідський незалежний університет (Грузія)
Тбіліський державний політехнічний університет (Грузія)
Університет Науки та Технології (Польща)
Запорізький національний університет (Україна)
Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського (Україна)
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка (Україна)
Донецький національний університет імені Василя Стуса (Україна)
Донецький державний університет управління (Україна)
Вища школа бізнесу Національний Луїс-Університет (Польща)
ТОВ «Універсальний освітній простір «АКЦЕНТ» (Україна)
Інститут соціально-економічних ініціатив (Україна)

ЗБІРНИК ТЕЗ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ПЕРЕДОВІ ОСВІТНІ ПРАКТИКИ:
УКРАЇНА, ЄВРОПА, СВІТ»

Віктор Синчак

РЕформування базових структурних підрозділів закладів
вищої освіти на етапі їх розвитку.....289

Лариса Колодіна

Електронний навчальний курс «польська мова»: структура та апробація.....293

Дзю Дутин

Роль художнього методу у формуванні професійної компетентності майбутніх
фахівців з графічного дизайну.....297

Дай Чжен

Професійна підготовка анімаційних дизайнерів як педагогічна проблема.....300

Тетяна Паньок

Вища художньо-педагогічна освіта: реальність та перспективи.....302

Інна Отамась

Становлення стартапів у закладах освіти України з урахуванням досвіду на
території Європейського Союзу.....306

Наталія Мельник, Ірина Миколайчук

Перспективи розвитку дуальної освіти в Україні.....310

Галина Луценко

Управління проектною діяльністю студентів на засадах scrum.....313

Світлана Заскалета

Загальні тенденції професійної підготовки фахівців у галузі освіти в країнах
європейського простору: міждисциплінарний підхід317

Олексій Запорожченко

Основні стратегії вищої освіти в умовах становлення інформаційного
суспільства.....319

Sergey Fedosov, Alexandra Sergeeva

Physics course in technical universities of Ukraine and abroad.....322

Vasyl Kozyk, Lilia Lesyk, Anastasiya Symak, Oksana Ivanytska

Problems of the professionals training in economic specialties.....326

Зінаїда Живко, Лілія Кухарська

Класифікаційні ознаки «освітніх інновацій».....330

Костянтин Рябой, Галина Волчкова

Освіта в Україні: основні виклики на шляху реформування.....334

комп'ютерні технології та нові матеріали обумовили появу абсолютно нових вимог до підготовки дизайнера. Так, крім спеціальних знань та навиків (добре розвинутий художній смак, просторове мислення, концентрація та стійкість уваги, спостережливість, творча уява, образне мислення, наочно-образна пам'ять, здатність до перевтілення, яскравість зорового сприймання, точність сприймання кольору та відтінків) велике значення має емоційне сприйняття довкілля, а також здатність придивлятися та знаходити головне і характерне для художнього відображення побаченого. Комп'ютерні технології дали можливість анімаційному дизайнеру уникнути кропіткої праці при ескізуванні та під час передання характерних особливостей того чи іншого персонажу.

Під час професійної підготовки анімаційних дизайнерів опановуються різні графічні програми, які дозволяють миттєво змінити розмір, кількість деталей, трансформувати форму, положення у просторі певних об'єктів, колір, фактуру (прозорість, блискучість, матовість) тощо. Це сприяє більш швидкому і якісному продукуванню персонажів, комбінуванню різних матеріалів, креативному використанню їх властивостей тощо.

Таким чином, здійснивши узагальнений огляд основних аспектів професійної діяльності анімаційного дизайнера, можна зробити висновок, що головним у цій діяльності є:

- творення художнього продукту;
- уміння зібрати необхідну інформацію, опрацювати її і представити в образній графічній або об'ємній формі;
- чітке сформоване професійне мислення;
- уміння розробляти концептуальні моделі у процесі своєї діяльності;
- проектування художньої форми, з огляду на нові техніко-технологічні процеси.

Ознаками професіоналізму майбутніх фахівців анімаційного дизайну ми вважаємо: здатність використовувати багатоманітні засоби візуалізації творчих пропозицій; розвиток природних здібностей, власного відчуття гармонії, краси; наукове осмислення законів формотворення; знання вимог до об'єкту своєї діяльності, розуміння сутності і смислового навантаження об'єкту розробки; вміння генерувати проектну культуру суспільства.

Список використаних джерел:

1. Гун Чэнбо. История китайской анимации. Пекин, 2015. 125 с.
2. Хитрук Ф. С. Профессия – аниматор : в 2 т. – Москва, 2007, Т. 1. 304 с.

Паньок Тетяна Володимирівна

доцент, д.п.н., професор кафедри образотворчого мистецтва

Харківського національного педагогічного

університету імені Г. С. Сковороди

ВИЩА ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА: РЕАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Ключові слова: *художньо-педагогічна освіта, арт-педагогіка, ізотерапія, вища освіта, підготовка.*

Keywords: *art-pedagogical education, isotherapy, higher education, training., art skill.*

В умовах глобалізаційних процесів виникає необхідності збереження якості інтелектуальних ресурсів, що є одним із головних геополітичних факторів у світі. Вища освіта в цивілізаційному світі розвивається як духовно-культурна складова людства, тому не випадково, що на початку XXI сторіччя виникає посилена увага до її реформування. Нині в художньо-педагогічній освіті відбуваються інтенсивні пошуки можливих шляхів збагачення процесу пізнання такими методами, які б давали можливість стимулювати в особистості творчі ідеї та створювали необхідні умови для відтворення емоційних вражень.

Основна мета реформи в системі вищої освіти України, зокрема й художньо-педагогічної, полягає в розширенні індивідуальних свобод особистості і підвищенні культурного рівня населення. Ці шляхи передбачають: поступовий перехід до ступеневої динамічної системи підготовки фахівців і надання можливостей для особистості в її бажанні здобути певну кваліфікацію за напрямками, що відповідають її здібностям і забезпечують мобільність на ринку праці; формування мережі вищих навчальних закладів, яка б за програмами, формами, джерелами фінансування і термінами навчання задовольняла б потреби держави в цілому і кожної людини зокрема; підвищення культурного й освітнього рівня суспільства, створення умов для навчання протягом усього життя; упровадження в систему вищої художньо-педагогічної освіти України передового досвіду розвинутих країн світу та її інтеграція в міжнародне освітньо-наукове та мистецьке співтовариство.

В умовах реформування національної стратегії розвитку освіти у вищій художньо-педагогічній освіті виникала необхідність:

1) розробки теоретичних аспектів, уточнення й структурування змісту освіти відповідно з концепцією «людиноцентризму», системи оцінювання якості художньо-педагогічної підготовки на засадах компетентнісного підходу;

2) створення методики переходу на різнорівневу модель підготовки кадрів, перепідготовки педагогічних кадрів навчальних установ для вирішення сучасних освітніх завдань, у тому числі активної соціалізації особистості;

3) визначення ефективних універсальних підходів до розвитку інноваційних педагогічних моделей і технологій, адекватних вимогам суспільного розвитку.

Наразі помітною є тенденція до науково-мистецької парадигми освіти, створення нової моделі цілісного розуміння художньо-освітнього простору. Особливої актуальності набуває вона після проголошення Міжнародною асоціацією експертів і практиків із питань зв'язків освіти й мистецтва необхідності підсилення дослідницької та естетичної ролі художньої освіти в комплексному використанні концептуальних ідей педагогіки миру, педагогіки культури, мистецької педагогіки та поліестетичного виховання.

Більшість реформ у галузі освіти, що проводилися відповідно до умов і потреб суспільства, мали за мету покращити загальну підготовку художників-педагогів і підняти його на якісно новий рівень. У сучасних умовах підготовка майбутнього художника-педагога спрямовується не тільки на формування його професійних якостей, що скоригована на соціальний запит, а й на виявлення та розвиток творчого потенціалу. Головними засадничими принципами вищої художньо-педагогічної освіти є інваріантність педагогічних підходів до методики викладання, творче використання прийомів і засобів образотворчого мистецтва в повсякденній практичній діяльності

відповідно до суспільних, політичних і естетичних запитів часу, що наразі актуально у зв'язку із травматичним досвідом, що виник у багатьох людей унаслідок військового конфлікту на Сході України.

На сьогоднішній день допомога людям, які пережили той чи інший травматичний досвід стає однією з центральних у художньо-педагогічній освіті. Тож фахівцям, що працюють з дітьми та дорослими, які постраждали в ході військових конфліктів, доводиться боротися з багатьма негативними психологічними явищами (винищення людей, руйнування звичного укладу життя, розпад сім'ї та ін.) і художня педагогіка, або як ще її називають арт-педагогіка, ізотерапія є дієвим засобом нівелювання посттравматичного синдрому, дозволяючи досягати позитивних змін в інтелектуальному, соціальному, емоційному та особистісному станах.

Як раз методи арт-педагогіки й розраховані на роботу з наслідками посттравматичного синдрому, виконують психотерапевтичну функцію, допомагаючи особистості впоратися зі своїми проблемами. До прикладу корекційна графіка або заняття рисунком дають позитивний результат у багатьох випадках порушення інтелектуального та психологічного розвитку людей з психічними розладами, мовними труднощами, порушенням слуху, розумовою відсталістю, аутизмом тощо. Заняття мистецтвом розслаблюють нервову систему, знімають стрес, надають психотерапевтичну допомогу. Під час творчості включаються рухові, зорові, дотикові аналізатори мозку тощо.

Тож, вважаємо що в художньо-педагогічній освіті потрібно розширювати коло професійних можливостей майбутніх фахівців, озброювати студентів знаннями з використання корекційних технологій образотворчого мистецтва, обізнаності в специфіці дитячого малюнку, здатності у зміні традиційних підходів до навчання, знаннями зі створення проблемно-творчих ситуацій, в яких можуть вирішуватися різноманітні завдання що направлені на стимуляцію мислення. Варто враховувати не лише специфіку природи творчості та складових творчого процесу, але й особливості моделювання творчих ситуацій у професійно-педагогічній діяльності, створювати умови для особистісного творчого розвитку студентів, виокремлюючи їхню індивідуальність.

Ефективність процесу підготовки майбутніх художників-педагогів у всі її історичні періоди і на всіх етапах залежала від якості опанування студентами знань і вмінь з образотворчого мистецтва та педагогіки, особливо за умов урахування таких його основних складових: когнітивно-праксеологічного (формування понятійно-категоріального апарату, активізація зорової пам'яті, уяви, ефективність вирішення творчих завдань); перцептивного (набуття умінь і навичок сприймання продуктів образотворчого мистецтва); аксіологічно-мотиваційного (розвиток ціннісних орієнтирів і пізнавального інтересу до професійної діяльності); емоційно-вольового (актуалізація діяльнісно-творчого досвіду та творення власного художнього продукту).

Уважаємо, що у світлі розгляду теоретичних положень щодо концептуальних засад розвитку національної системи вищої художньо-педагогічної освіти слід сконцентрувати увагу на: забезпеченні умов для засвоєння студентами національних мистецьких надбань і створення на їх основі власного інтелектуального продукту; формуванні засобами мистецтва загальнолюдських, професійних, ціннісних орієнтирів і почуття національної єдності; активізації потреби до самостійного набуття практико-орієнтованих знань, вольових характеристик і творчо-стимулюючого спрямування;

уведення освітніх програм чи спецкурсу з арт-педагогіки, психології дитячого малюнка; систематичному і цілеспрямованому розвитку візуального та естетичного сприймання на основі вивчення як європейських, так і національних мистецьких надбань; застосування принципу «музейної педагогіки» як однієї з форм навчального процесу тощо.

Отже, на наше глибоке переконання, слід застосовувати принцип поліхудожньої підготовки майбутніх художників-педагогів, що, за сучасних умов, відбувається шляхом взаємодії та інтеграції різних видів мистецтва і є ефективним чинником активізації творчого розвитку особистості.

Вважаємо, що художньо-педагогічна підготовка майбутніх фахівців у вищих навчальних закладах має ґрунтуватися як на загальній психолого-педагогічній основі, так і на усвідомленому набутті образотворчої майстерності, умінь і навичок щодо творчої самореалізації. Розвиток творчих здібностей педагога та опанування ним методики навчання образотворчого мистецтва сприяє його ефективній професійно-педагогічній діяльності, зорієнтованій на одержання позитивного кінцевого результату та виявляється у своєрідній тріаді: опанування техніками образотворчого мистецтва— професійна художньо-педагогічна діяльність—творчий розвиток учня. Використання цієї тріади веде до якісного зрушення в активізації художньо-педагогічної підготовки майбутніх викладачів.

Підсумовуючи висловлене вище, зауважимо, що на сучасному етапі професійна підготовка художників-педагогів у вищих навчальних закладах потребує оновлення з боку як структури, так і змісту та методів викладання. Від забезпечення творчо-активізуючої, національно-самоідентифікуючої, аксіологічно-мотивуючої спрямованості, використання принципів наступності в системі освіти, універсалізму та синестезії з обов'язковим урахуванням фундаментальних положень теорії і практики художньо-педагогічної освіти залежить професійна компетентність і педагогічна майстерність майбутнього художника-педагога. Прогнозуючи тенденції розвитку у сфері вищої художньо-педагогічної освіти, не можна оминати такий її важливий аспект, як чотирикомпонентність: цінність, система, процес, результат.

Прагнення художньо-педагогічної освіти інтегруватися до міжнародного мистецько-освітнього простору зумовлює розвиток інтеркультурної художньої педагогіки, а оптимізація наукового простору активізує діяльність, яка веде до збільшення міжнародних зв'язків, а також до поглиблення й розширення наукових досліджень у цій сфері. Проте, вирішення проблеми інтеграції до європейського простору неможливе без модернізації, стандартизації, універсалізації та мобільності системи вітчизняної вищої художньо-педагогічної освіти, що ґрунтується на компетентнісному підході та вдосконаленні нормативно-правової бази українських вищих навчальних закладів, які відповідали б європейським стандартам. Можна без перебільшення сказати, що майбутнє вищої художньо-педагогічної освіти залежатиме від того, як вирішуватимуться ці проблеми, а прискорене впровадження модернізації в систему художньо-педагогічної освіти допоможе її швидкому виходу з кризової ситуації, в якій вона опинилася сьогодні.